

Τρίτη (Κομμουνιστική) Διεθνής

Δεύτερο Συνέδριο

1920

ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟ

Κομμουνιστική Αποχική Φράξια του Ιταλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος

1. Ο κοινοβουλευτισμός είναι η μορφή πολιτικής εκπροσώπησης που χαρακτηρίζει το καπιταλιστικό καθεστώς. Από άποψη αρχής, η κριτική των μαρξιστών κομμουνιστών αναφορικά με τον κοινοβουλευτισμό και την αστική δημοκρατία γενικά καταδεικνύει ότι το δικαίωμα ψήφου που δόθηκε σε όλους τους πολίτες όλων των κοινωνικών τάξεων στις εκλογές για τα αντιπροσωπευτικά όργανα του κράτους δεν μπορεί να εμποδίσει τον κυβερνητικό μηχανισμό του κράτους να συγκροτηθεί σε επιτροπή υπεράσπισης των συμφερόντων της άρχουσας αστικής τάξης ούτε μπορεί να εμποδίσει το κράτος να οργανωθεί ως το ιστορικό όργανο της αστικής τάξης στην πάλη κατά της προλεταριακής επανάστασης.

2. Οι κομμουνιστές απορρίπτουν κατηγορηματικά τη δυνατότητα να καταλάβει η εργατική τάξη την εξουσία κερδίζοντας την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο αντί να την αποκτήσει με τον ένοπλο επαναστατικό αγώνα. Η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από το προλεταριάτο, η οποία είναι το σημείο αφετηρίας του έργου της κομμουνιστικής οικονομικής οικοδόμησης, συνεπάγεται τη βίαιη και άμεση κατάργηση των δημοκρατικών οργάνων, τα οποία θα αντικατασταθούν από τα όργανα της προλεταριακής εξουσίας, τα εργατικά συμβούλια. Με τη στέρηση, έτσι, των πολιτικών δικαιωμάτων της τάξης των εκμεταλλευτών θα πραγματοποιηθεί η δικτατορία του προλεταριάτου, δηλαδή ένα σύστημα ταξικής κυβέρνησης και εκπροσώπησης. Η κατάργηση του κοινοβουλευτισμού είναι, επομένως, ένας ιστορικός στόχος του κομμουνιστικού κινήματος. Ακόμη περισσότερο, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι ακριβώς η πρώτη δομή της αστικής κοινωνίας που πρέπει να ανατραπεί πριν από την καπιταλιστική ιδιοκτησία, πριν ακόμη και από τον γραφειοκρατικό και κυβερνητικό κρατικό μηχανισμό.

3. Το ίδιο ισχύει και για τους δημοτικούς ή κοινοτικούς θεσμούς της αστικής τάξης, οι οποίοι ψευδώς θεωρούνται ότι θα ήταν δυνατόν να αντιπαρατεθούν στα κυβερνητικά όργανα. Στην πραγματικότητα, ο μηχανισμός τους είναι πανομοιότυπος με τον κρατικό μηχανισμό της αστικής τάξης. Αυτοί πρέπει, ομοίως, να καταστραφούν από το επαναστατικό προλεταριάτο και να αντικατασταθούν με τοπικά σοβιέτ εργατών εκπροσώπων.

4. Ενώ ο εκτελεστικός, στρατιωτικός και αστυνομικός μηχανισμός του αστικού κράτους οργανώνει την άμεση δράση κατά της προλεταριακής επανάστασης, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία αποτελεί ένα μέσο έμμεσης υπεράσπισης που λειτουργεί διαδίδοντας στις μάζες την αυταπάτη ότι η απελευθέρωσή τους μπορεί να επιτευχθεί διαμέσου μιας ειρηνικής διαδικασίας και την αυταπάτη ότι η μορφή του προλεταριακού κράτους μπορεί επίσης να έχει μια κοινοβουλευτική βάση με το δικαίωμα εκπροσώπησης της αστικής μειοψηφίας. Το αποτέλεσμα αυτής της δημοκρατικής επιρροής πάνω στις προλεταριακές μάζες ήταν η διαφθορά του σοσιαλιστικού κινήματος της Δεύτερης Διεθνούς στο πεδίο της θεωρίας καθώς επίσης και της δράσης.

5. Το καθήκον των κομμουνιστών την τωρινή στιγμή, ως προς το έργο της ιδεολογικής και υλικής προετοιμασίας της επανάστασης, είναι, πάνω απ' όλα, να απομακρύνουν από το νου του προλεταριάτου αυτές τις αυταπάτες και τις προκαταλήψεις, οι οποίες έχουν διαδοθεί με τη συννενοχή των παλιών σοσιαλδημοκρατών ηγετών για να το βγάλουν από τον επαναστατικό δρόμο. Σε χώρες όπου ένα δημοκρατικό καθεστώς διατηρείται στην εξουσία για πολύ καιρό και έχει διεισδύσει βαθιά στις συνήθειες και στη νοοτροπία των μαζών, και όχι λιγότερο στη νοοτροπία των παραδοσιακών σοσιαλιστικών κομμάτων, αυτό το έργο είναι πολύ μεγάλης σημασίας και βρίσκεται μεταξύ των πρώτων προβλημάτων της επαναστατικής προετοιμασίας.

6. Δυνατότητες προπαγάνδας, ζύμωσης και κριτικής θα μπορούσε να προσφέρει η συμμετοχή στις εκλογές και στην κοινοβουλευτική δραστηριότητα κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όταν, μέσα στο διεθνές προλεταριακό κίνημα, η κατάκτηση της εξουσίας δεν φαίνεται να είναι πιθανή στο εγγύς μέλλον και όταν δεν τίθεται ακόμα ζήτημα άμεσης προετοιμασίας για την πραγματοποίηση της δικτατορίας του προλεταριάτου. Από την άλλη μεριά, σε μια χώρα όπου η αστική επανάσταση βρίσκεται σε

πορεία εξέλιξης και δημιουργεί νέους θεσμούς, η παρέμβαση των κομμουνιστών στα αντιπροσωπευτικά όργανα μπορεί να προσφέρει τη δυνατότητα άσκησης επιρροής πάνω στην εξέλιξη των γεγονότων ώστε η επανάσταση να τερματιστεί με τη νίκη του προλεταριάτου.

7. Η σημερινή ιστορική περίοδος άνοιξε με το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, με τις συνέπειές του για την αστική κοινωνική οργάνωση, με τη Ρωσική Επανάσταση, η οποία αποτέλεσε την πρώτη πραγματοποίηση της κατάκτησης της εξουσίας από το προλεταριάτο, και με τη συγκρότηση μιας νέας Διεθνούς που βρίσκεται σε αντίθεση με τη σοσιαλδημοκρατία των προδοτών. Σε αυτή την ιστορική περίοδο και στις χώρες εκείνες όπου το δημοκρατικό καθεστώς έχει ολοκληρώσει προ πολλού τη συγκρότησή του δεν υπάρχει καμία δυνατότητα χρήσης του κοινοβουλευτικού βήματος για την επαναστατική δουλειά των κομμουνιστών, και η σαφήνεια της προπαγάνδας, και όχι λιγότερο η αποτελεσματικότητα της προετοιμασίας για την τελική πάλη για τη δικτατορία του προλεταριάτου, απαιτούν οι κομμουνιστές να διεξάγουν ζύμωση για το μποϊκοτάζ των εκλογών από τους εργάτες.

8. Σε αυτές τις ιστορικές συνθήκες, όπου το κύριο πρόβλημα του κινήματος είναι η επαναστατική κατάκτηση της εξουσίας, ολόκληρη η πολιτική δραστηριότητα του ταξικού κόμματος πρέπει να είναι αφιερωμένη σε αυτόν τον άμεσο στόχο. Είναι απαραίτητο να συντρίψουν το αστικό ψέμα σύμφωνα με το οποίο κάθε σύγκρουση μεταξύ αντιπάλων πολιτικών κομμάτων, κάθε αγώνας για την εξουσία, πρέπει αναγκαστικά να πραγματοποιείται μέσα στο πλαίσιο του δημοκρατικού μηχανισμού, δηλαδή διαμέσου των εκλογών και των κοινοβουλευτικών αντιπαραθέσεων. Δεν μπορούμε να κατορθώσουμε να καταστρέψουμε αυτό το ψέμα χωρίς να έρθουμε σε ρήξη με την παραδοσιακή μέθοδο η οποία συνίσταται στο κάλεσμα προς τους εργάτες να ψηφίσουν στις εκλογές πλάι-πλάι με τα μέλη της αστικής τάξης, και χωρίς να βάλουμε τέλος στο θέαμα όπου οι εκπρόσωποι του προλεταριάτου δρουν μέσα στο ίδιο κοινοβουλευτικό πεδίο με τους εκπροσώπους των εκμεταλλευτών του.

9. Η επικίνδυνη ιδέα ότι ολόκληρη η πολιτική δραστηριότητα συνίσταται στην εκλογική και κοινοβουλευτική δραστηριότητα είναι ήδη τόσο ευρέως διαδεδομένη από την υπερκοινοβουλευτική πρακτική των παραδοσιακών σοσιαλιστικών κομμάτων. Από την άλλη μεριά, η απέχθεια του προλεταριάτου γι' αυτή την προδοτική πρακτική

έχει παράσχει πρόσφορο έδαφος στα λάθη του συνδικαλισμού και του αναρχισμού, οι οποίοι αρνούνται κάθε αξία στην πολιτική δράση και στον ρόλο του κόμματος. Γι' αυτό τον λόγο τα κομμουνιστικά κόμματα δεν θα αποκτήσουν ποτέ μεγάλη επιτυχία στην προπαγάνδα της μαρξιστικής μεθόδου, αν η διακοπή όλων των επαφών με τον μηχανισμό της αστικής δημοκρατίας δεν αποτελέσει τη βάση της δουλειάς τους για τη δικτατορία του προλεταριάτου και των εργατικών συμβουλίων.

10. Παρ' όλες τις δημόσιες ομιλίες και όλες τις θεωρητικές δηλώσεις, η πολύ μεγάλη σημασία που αποδίδεται επί του πρακτέου στην εκλογική εκστρατεία και στα αποτελέσματά της και το γεγονός του ότι για μια μακρά περίοδο το κόμμα πρέπει να αφιερώσει σε αυτή την υπόθεση όλα του τα μέσα και όλους του τους πόρους σε ανθρώπους, στον Τύπο, ακόμη και σε χρήμα, βοηθάει στην ενίσχυση του αισθήματος ότι αυτή είναι η πραγματική κεντρική δραστηριότητα για την επίτευξη των σκοπών του κομμουνισμού. Από την άλλη μεριά, αυτό οδηγεί στην πλήρη διακοπή του έργου της επαναστατικής οργάνωσης και προετοιμασίας. Προσδίδει στην κομματική οργάνωση έναν τεχνικό χαρακτήρα που είναι εντελώς αντίθετος με τις απαιτήσεις της επαναστατικής δουλειάς, τόσο της νόμιμης όσο και της παράνομης.

11. Για όλα τα κόμματα που προσχώρησαν, ύστερα από την απόφαση της πλειοψηφίας, στην Τρίτη Διεθνή, η ανοχή της εξακολούθησης της εκλογική δραστηριότητας εμποδίζει το απαραίτητο ξεδιάλεγμα και την εξάλειψη των σοσιαλδημοκρατικών στοιχείων, χωρίς τις οποίες η Τρίτη Διεθνής θα αποτύχει στον ιστορικό της ρόλο και δεν θα είναι πλέον ένας πειθαρχημένος και ομοιογενής στρατός της παγκόσμιας επανάστασης.

12. Η ίδια η φύση των αντιπαραθέσεων που έχει ως θέατρο το κοινοβούλιο και άλλα δημοκρατικά όργανα αποκλείει κάθε δυνατότητα περάσματος από μια κριτική της πολιτικής των αντιπάλων κομμάτων σε μια προπαγάνδα κατά της ίδιας της αρχής του κοινοβουλευτισμού και σε μια δράση που υπερβαίνει τους κοινοβουλευτικούς κανόνες, σάμπως δεν θα είναι δυνατό να διεκδικήσουμε το δικαίωμα να ομιλούμε, αν αρνηθούμε να υποταχθούμε σε όλες τις τυπικότητες που έχουν καθιερωθεί από την εκλογική διαδικασία. Η επιτυχία της κοινοβουλευτικής ξιφομαχίας θα εξαρτάται πάντοτε μονάχα από την ικανότητα στον χειρισμό του κοινού όπλου των αρχών πάνω στις οποίες βασίζεται ο θεσμός και της ενασχόλησης με τα τεχνάσματα της κοινοβου-

λευτικής διαδικασίας. Με τον ίδιο τρόπο, η επιτυχία του εκλογικού αγώνα θα κρίνεται πάντα μονάχα από τον αριθμό των ψήφων ή των εδρών που κερδήθηκαν. Κάθε προσπάθεια των κομμουνιστικών κομμάτων να δώσουν έναν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα στην πρακτική του κοινοβουλευτισμού δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στην αποτυχία των ενεργειών που πραγματοποιήθηκαν σε αυτό το σισύφειο έργο, ενώ η υπόθεση της κομμουνιστικής επανάστασης καλεί αυτές τις ενέργειες δίχως καθυστέρηση στο πεδίο της άμεσης επίθεσης κατά του καθεστώτος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κομμουνιστική Αποχική Φράξια του Ιταλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος

Η μετάφραση έγινε από τα αγγλικά

Πηγή: <http://www.leftcom.org/en>